

ต้นอ่อน

สมเด็จพี่

นิยายภาพวาด จากเรื่องจริงโดย
เตรียม ชาชุมพร

๒๕

คำนำ

มนุษย์แต่ละคน ต่างก็มีนิสัยรักลูกหลานตนเองเป็นธรรมชาติ แต่ใครจะรักในทางผิดหรือทางถูก หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การรักซึ่งอยู่บนพื้นฐานของเหตุผลอันแท้จริงได้มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับพื้นฐานจิตใจของผู้ใหญ่เอง

บางคนมีนิสัยธรรมชาติซึ่งเรียกกันว่า เห็นถูกเป็นผิด หรือเห็นผิดเป็นชอบ ทำให้กำหนดลักษณะของการรักลูกหลานผิดเพี้ยนไปจากสิ่งซึ่งอยู่บนเหตุและผลที่แท้จริง เช่นรักลูกหลานตนเอง แต่ทำลายลูกหลานผู้อื่น

ทุกวันนี้ หนังสือที่สะท้อนพลังให้เด็กสนใจ ต่างก็มีแนวโน้มล่อใจให้เด็กยึดติด และกระแสนี้ อยู่ภายใต้หนังสือเหล่านี้ ก็จะเชื่อมโยงเด็กไปสู่การสนองผลประโยชน์ของผู้ใหญ่บางคนซึ่งวางแผนใช้เป็นเครื่องมือแสวงผลประโยชน์ เช่นขายของเล่นที่มีลักษณะมอมเมา เพื่อนำไปสู่ผลประโยชน์อื่น ๆ อย่างเป็นกระแสน้ำที่พ่อแม่เด็กเอง ก็มองไม่ถึง คงเห็นได้แต่เพียงว่า เป็นสิ่งให้ความเพลิดเพลินให้แก่เด็กเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อมีกระแสชักจูงไปสู่การตกเป็นเหยื่อผลประโยชน์และ สะท้อนพลังกลับมาครอบงำให้สูญเสียภูมิปัญญาแก่เด็กได้ ในมุมกลับ ย่อมสามารถนำไปสู่แนวทางที่ถูกได้เช่นกัน ทั้งนี้ทั้งนั้น ขึ้นอยู่กับเจตนาธรรมณของผู้วางแผนและชักนำไปสู่เป้าหมายที่อยู่ปลายทาง

หนังสือ "เอื้องผึ้ง" นี้เป็นเล่มหนึ่ง ซึ่งหากมองเผิน ๆ อาจเห็นว่า เป็นหนังสือการ์ตูนหรือนิยายภาพวาดธรรมดา ๆ ซึ่งให้ความเพลิดเพลินแก่เด็ก แต่หากมองให้ลึกและคิดพิจารณาให้รอบคอบ จะพบว่า เป็นหนังสือซึ่งมีเจตนาธรรมณทวนกระแสซึ่ง ได้กล่าวไว้แล้ว

นั่นคือ แทนที่จะมีพลังชักจูงเด็กให้หลงติดเหยื่อ เพื่อตกเป็นอาหารผลประโยชน์ของผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นฝ่ายวางแผน กลับเป็นสิ่งสะท้อนข้อมูลซึ่งเลวร้าย ไร้มนุษยธรรมที่แฝงอยู่ในสังคมไทยยุคปัจจุบัน และไม่เพียงแต่จะช่วยให้เด็กรู้เท่าทันและป้องกันตนเองเท่านั้น แต่น่าจะเป็นการเตือนสติผู้ใหญ่แต่ละคน ผู้ซึ่งถือได้ว่าควรจะต้องมีจิตสำนึกในการร่วมกันป้องกันกำจัดให้หมดสิ้นไปจากสังคมไทย

จึงขอกล่าวว่า ไม่เพียงแต่เฉพาะเด็กเท่านั้น ที่ควรจะได้อ่าน แต่ผู้ใหญ่เองก็ควรอ่านเช่นกัน เพราะข่าวที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ประจำวันนั้น มันเป็นเพียงส่วนเดียว แต่ของจริงซึ่งมิได้ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ และเจ้าหน้าที่บ้านเมืองมิได้กำจัดให้เสร็จสิ้นไป ยังมีกระจายอยู่อย่างมากมาย

จึงถือได้ว่า เป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องร่วมมือกันอย่างปราศจากการนิ่งดูดาย หากเข้าใจได้ว่า สังคมเป็นของทุกคน ซึ่งต่างก็มีหน้าที่ร่วมกันในการพัฒนาเพื่อให้มีสันติสุขอย่างแท้จริง

ว. น. วราสาร

บุบ เอื้องผิง

มนตรี สันทวีชัย เขียนเรื่อง
เตรียม ชาชุมพร เขียนภาพ
ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก มูลนิธิเด็ก

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๓๑

สงวนลิขสิทธิ์

จำนวน ๒,๐๐๐ เล่ม

จัดพิมพ์จำหน่ายโดย...สำนักพิมพ์ต้นอ้อ

๑๐๙๑/๒๒๓ ศูนย์การค้าจัตุรัสนครหลวง

ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ กทม. ๑๐๕๐๐

โทร. ๒๕๓ - ๕๙๒๕ - ๕ ต่อ ๓

พิมพ์ที่ แสงศิลป์การพิมพ์ ๑๑๖/๓๔-๔๗

ถ.รางน้ำ พญาไท กทม.

ราคา ๑๕ บาท

ในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในเขตอำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย
อาชีพส่วนใหญ่ของชาวหมู่บ้านนี้คือ ทำไร่ ทำนา...

ในกระท่อมเล็ก ๆ หลังหนึ่งในหมู่บ้านนี้
เป็นบ้านของครอบครัวที่อาศัยอยู่ด้วยกัน
7 ชีวิต...

อีเอ็ง
มาซิซิ...

อีเอ็ง นี่มัน
ได้ย่นพ่อมมันเรียค
ใหม่... ทำไมมิงไม่
รับมก!

มาแล้วจะ
พอ...

เอื้องผึ้ง ใช้ชีวิตส่วนใหญ่ วันหนึ่ง ๆ อยู่แต่ในห้องนา
จวบจนเธอมีอายุ 13 ปี.....

ไม่รู้พ่อที่แท้จริง
ของเราคือใคร...

แม่เคยเล่าให้
ฟังว่า พ่อทั้งแม่ไป
ตั้งแตเราอยู่ในท้อง
และน้องอีก 4 คนนั้น
คือลูกที่เกิดจากพ่อ
คนปัจจุบัน

เคื่องฟังเรื่องพ่อของเธอมกเท่ากับ เคื่องฟังแม่ของเธอ
แม่ว่า เธอจะรู้ว่าเป็นพ่อเลี้ยง และพ่อเลี้ยงคนนี้จะไม่ค่อย
รักเธอกี่ตามที

พ่อสั่งให้เราทำอะไร เรา
ต้องไม่ขัดใจพ่อ เดียวพอ
โกรธจะเกลียดเรามากขึ้น
เขาจะนำเราไปขายต่อเหมือน
กับเพื่อน ๆ ในหมู่บ้าน!!

เคื่องฟังช่วยครอบครัว
ทำมาด้วยความขยันเต็ม
ใจเท่าที่ความสามารถ
ของเธอจะทำให้ นี่แหละ
ออกจากโรงเรียน แต่
ความขยันนั้นแรงนั้นก็
มิได้ช่วยให้อายุของเธอ
เด็กผู้ยากไร้ดีขึ้นมากนัก

อ้อเอ็ง พ่ungsี้พ่อจะพาเอ็งไปเป็น คนใช้ในเมือง...

เมื่อวานพ่อไปติดต่อกับนายเข่าไว้แล้ว!

เมื่อพ่อสั่ง ไม่มีทางที่เอ็งหឹងจะขัดคำสั่งได้...

เราพยายามขยันขันแข็งทำงาน ทำไมพ่อจึงให้เราต้องจากบ้านด้วยนะ

๐๐๐

...เธอน้ำตานองหน้า!

วันนั้น เอ็งหឹងใช้เวลาเล่นกับน้องให้นานที่สุด เท่าที่จะนานได้...

เพราะเธอไม่ทราบว่่าเมื่อเธอไปทำงานในเมืองแล้ว จะมีโอกาสมาก เล่นกับน้องๆ อีกเมื่อใด...

ในคําคืนนั้น...

แม่... คืนนี้ลูกขอ
นอนกับแม่นะจ๊ะ!

เออ ลูก แม่ก็อยากนอนกอด
ลูกสักคืนเหมือนกัน... เดี่ยวแม่
จะขอพ่อเขาให้... ลูกรักษาเนื้อ
รักษาตัวให้ดีนะ... อย่าตื่น... เมื่อ
ไปอยู่กับนายเขา!

แม่.....

...พ่อเขาคงไม่พา
ลูกไปขายตัวนะจ๊ะ

ไม่หรรอกลูก พ่อเขา
บอกจ๋า.....

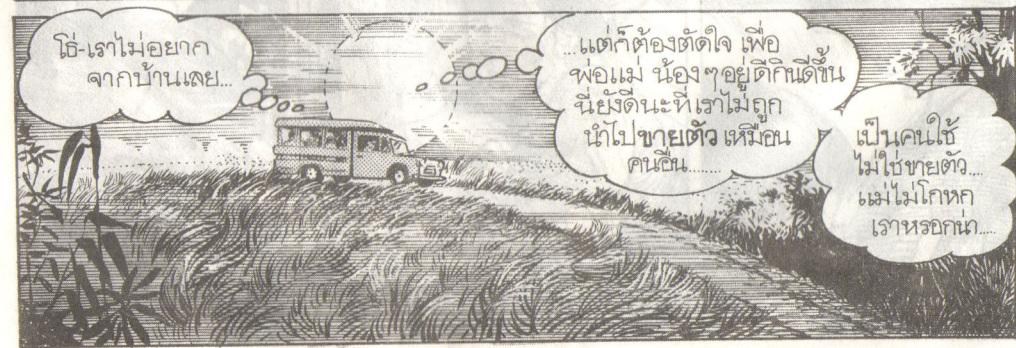
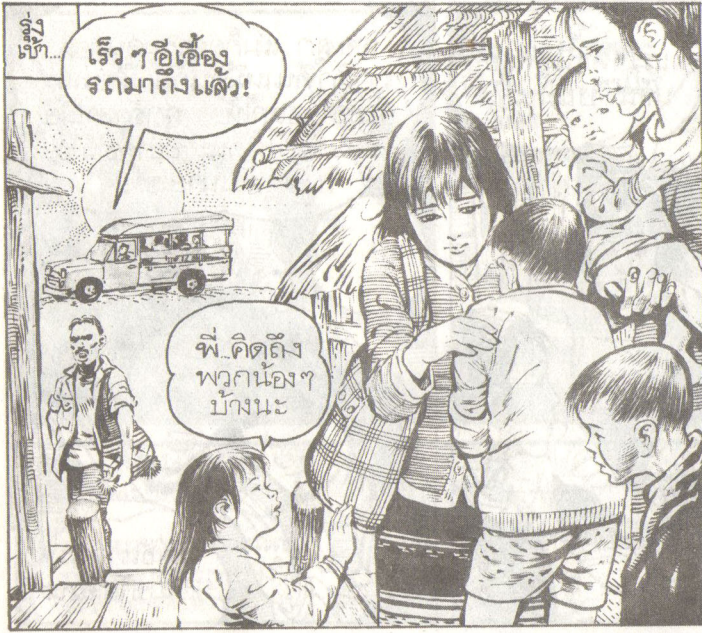

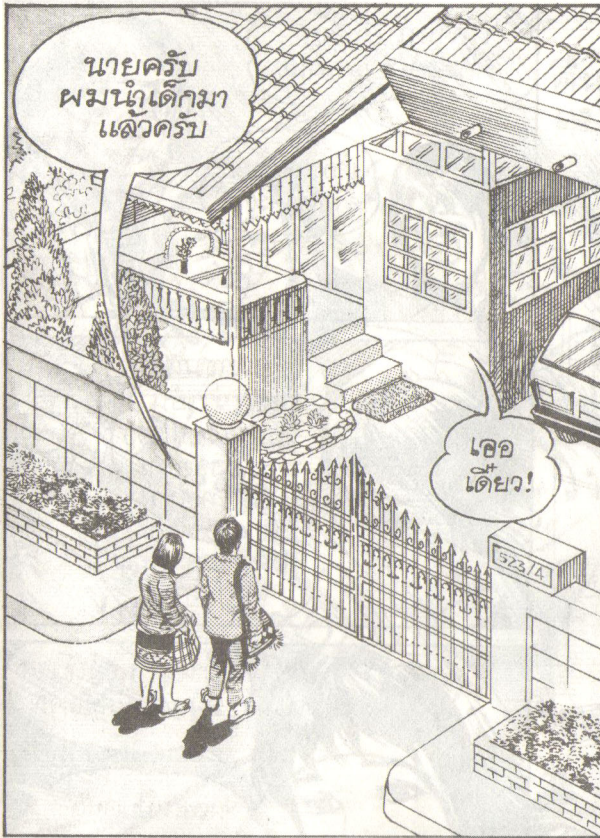
จะพาลูก
ไปเป็น คนใช้
ในบ้าน
ลูกต้อง
อดทนนะ!

จ๊ะ
แม่!

เอื้องพื้งนอนกอด
แม่ทั้งคืน... เธอต้อง
การไอนจากอ้อมอก
ของแม่สักคืน... เป็น
คืนสุดท้าย

เคื่อง ผิงทำงานที่บ้านหลังนี้
ได้เกือบปี เธอขยันขันแข็ง
ตามแบบของเด็กชนบททั่วไป

หลานน้ารักมาก
ต้องอยู่กับตาคนๆ
นะ!

ต้องแล้วแต่
พ่อหนูจะตา!

ยายเขาชมหลาน
บ่อยๆ ว่าขยัน
รับเงินเดือน 500
บาท ยิ่งอดสู้น
ล้างให้ทั้งบ้าน
ตั้ง 400 ... หรือ
100 เดือนจะพอใช้
หรือหลาน...

ก็หนูก็อยู่กับตา
อยู่แล้วนี่จะตา!

หลานเป็นคนดี
ยายเขาเมตตาจะเพิ่ม
เงินเดือนให้อีก 100 บาท
เมื่อหลานอยู่ครบปี...

เออ... พ่อของหลาน
เขียนจดหมายมาบอกว่า
จะมาเยี่ยมหลานวันพรุ่งนี้
และจะพาหลานกลับไป
ที่ไปเยี่ยมบ้านด้วย

ขอบคุณมาก
จะตา!

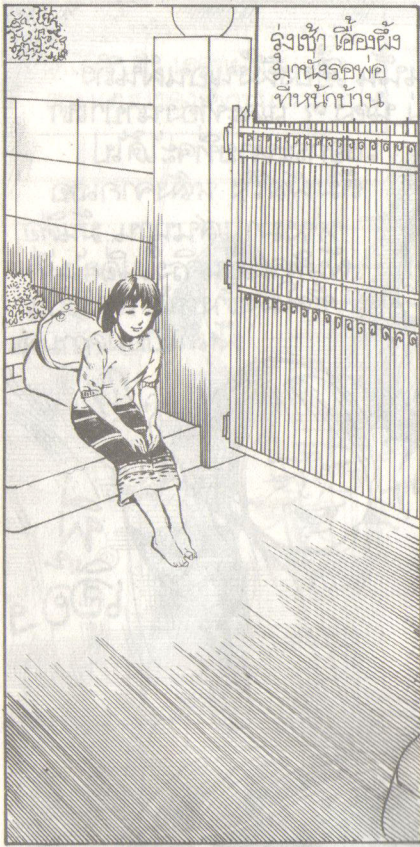

คืนนั้น เสียงพียงนอนฝันถึง
 แม่ น้องๆ และห้องนพามา
 เธอกระหายที่จะได้ไป
 สัมผัสถึง หลังจากเธอ
 ห่างมาแสนนาน มันคือ
 ฝันที่จะเป็นจริงในอีกไม่กี่
 ชั่วโมงข้างหน้า และเป็น
 ฝันที่เปี่ยมความสุข

พี่เอ็ง
 กลับ
 มาแล้ว!!

พี่เอ็ง
 กลับ
 มาแล้ว!!

นี่คือบ้านของพ่อ

พ่อ... สวัสดิ์จ่ะ!

พ่อมากับชายแปลกหน้า

อ้อเอ็ง, สวัสดิ์คืนเขา เขาเป็นพี่คนพ่อ รู้จักกันในเมือง เขาอยู่อีกจังหวัดหนึ่ง เดี๋ยวเราจะไปเยี่ยมที่บ้านเขาด้วยกัน นะเขาชวนพ่อ!

สวัสดิ์จ่ะ!

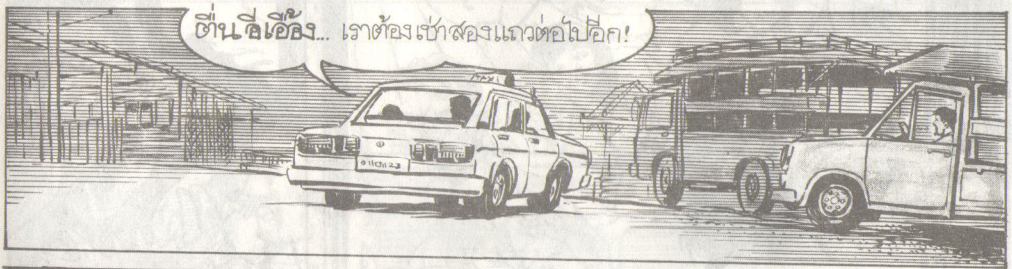

พ่อ... เราไปกันเลยนะ เดี๋ยวหนูจะไปลาตาก็บ่ยากก่อน!

เฮอ... ขอให้โชคดีนะหลาน อย่าลืมกลับมาหาตาเร็ว ๆ นะ!

ค่ะตา!

ทั้งสาม เดินเข้าไปในบ้านหลังนั้น
 เอ็งฟังสิ กูตสนิทมีหญิงสาว
 และเด็กสาวนั่งรวมกันอยู่ราว 20 คน
 และสนิทกับกูมีห้องอยู่หลายห้อง

พ่อ! นี่มัน
 อะไรวะ!

เอ็งอยู่ที่
 อีเอ็ง เฝียน
 จงเม้ง ก็เงิน
 ดีกว่า!

โอ้... พ่อจ๋า...
!?

**เจียบ
 นี่พ่อสั่ง!**

อ้า! ของพ่อเด็ก
 4,000 บาท!

แล้วนี่ของเอ็ง 2,500 บาท
 คำนายหน้าตามหิตกลาง!

แก สองคนออกไปได้...
 ไหนเด็ก ตำมา
 ใกล้เคียงหน่อยสิ

เอ็งชื่ออะไร

เอ็งฟังจะ!

เดี๋ยวเอ็งไปอาบน้ำ
แล้วไปอยู่ในห้อง
คืนนี้ ข้าจะให้เอ็งเปิดเลย

ข้าไม่ได้แขก
เอาไว้นะ

อย่าคิดห็นะ
งูนี้โดนงูหนักแน่
งูนี้พวกพี่ ๆ พวกงูนั้น
เขาจะอึดเอ็ง!

เวลา 3ทุ่ม

ไหนว่ามี
ของใหม่ๆ
งัยป้า?

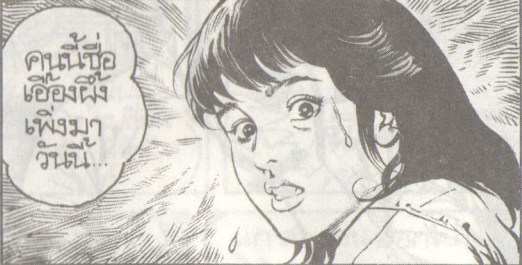
อยู่ในห้อง
เฮียใจเย็นๆ

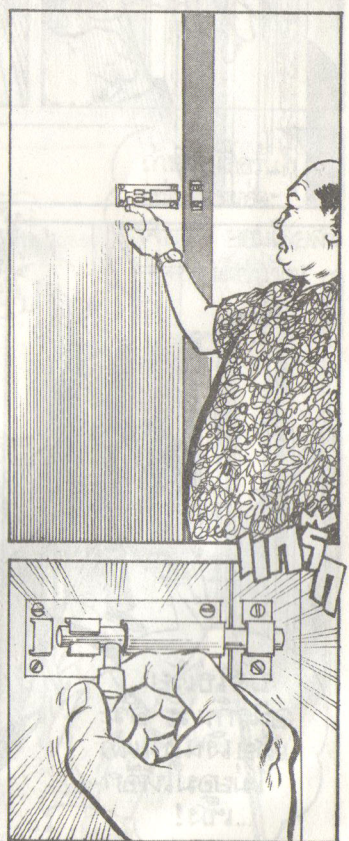
ขอตุ๊ดตู่
เด็กหน่อย
ป้า...

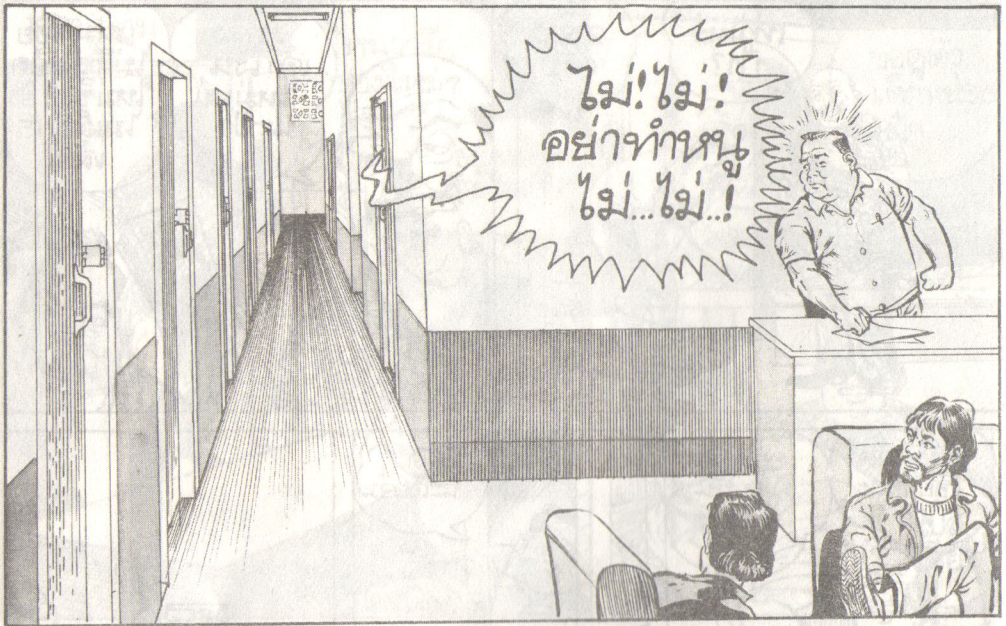
ไม่ได้
เฮีย!

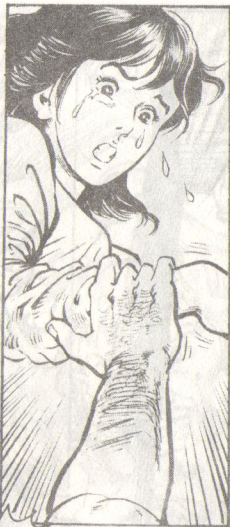
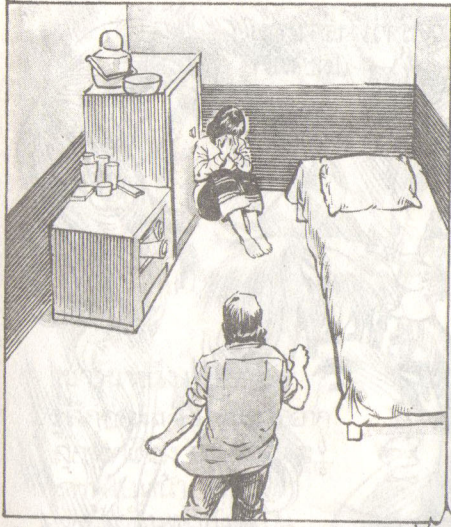
คุณนี่ชื่อ
เอื้องผิง
เพิ่งมา
วันนี้...

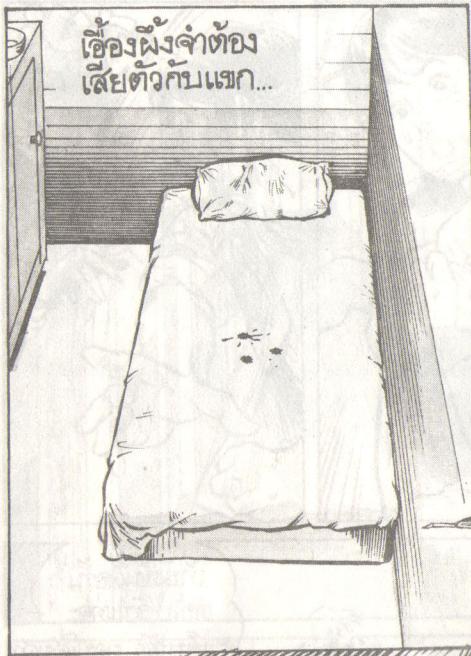
เป็นไง
เฮีย
ให้ได้มั๊ย?

เธอปวดร้าวทั้งร่างกาย และจิตใจ...

หลังจากคืนนั้น
ต้องฝังต้องรับแขก
คืนละ 4-5 คนเป็น
ประจำ แม้วินาทีเธอ
ปวดท้องประจำเดือน
ก็หาได้
พักไม่

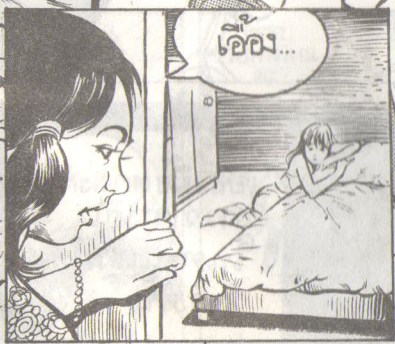

ค่าตัวเธอลดลงเรื่อยๆ จนเหลือ
เพียง ครึ่งละ 70 บาท

เช้าวันหนึ่ง เคื่องฝั่ง
รู้สึกอ่อนเพลีย จนไม่อยาก
ลุกจากเตียง สมองมีนต...
ภาพในหน้า... กลืนสวลา
เคล้ากลิ่นเหงื่อไคลขึ้น
บาดลึกเนียนของผู้หื่น
กระหายความยังลอบ
จนอยู่ในห้วงคิดคำนึง

มันวนเวียนอยู่เช่นนี้
คนแล้วคนเล่า...
วันแล้ววันเล่า!!

เราหน้ไม่ไหวแล้ว
คิดถึงบ้านเหลือ
เกิน.....

เราหน้
ไปจากขม
นรกหน้เกิด
เฮ็ง!

เราก็คิด
อยู่หลายวัน
แล้ว สาว!

เราควรจะไปจากที่นี่

แต่ถ้าเขาจับได้
เราคงถูกข่ม
เหง่ เพื่อนๆเรา
หลายคนเขาโดน
กันมาแทบกระอัก
เลือด ไม่มีใคร
กล้าหน้แล้ว

ช่างเถอะสาว
อย่างน้อยตอนเจ้า
กำลังหน้ เราก็มีอิสร
ภาพ มีอิสรภาพ สัก
ช่วงก็ยังมี แต่ถ้าเรา
ไปคดี ก็เป็นอิสระ
หนึ่งชีวิต!!

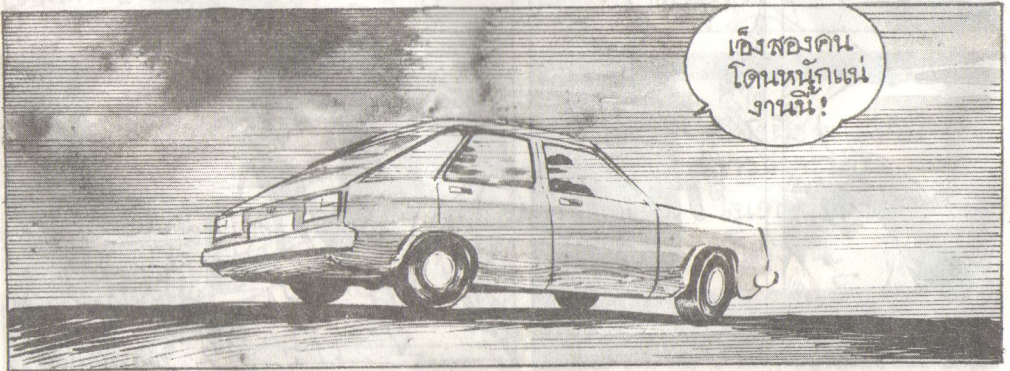
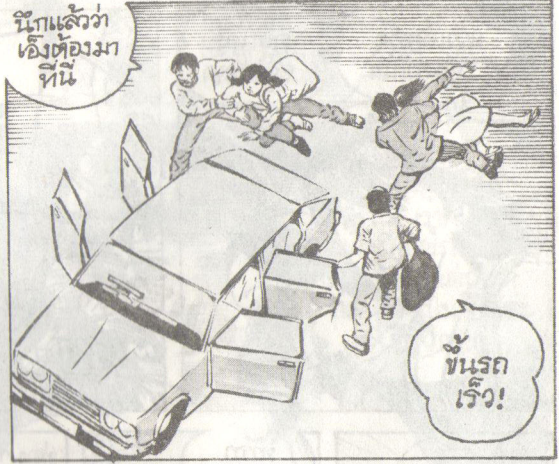
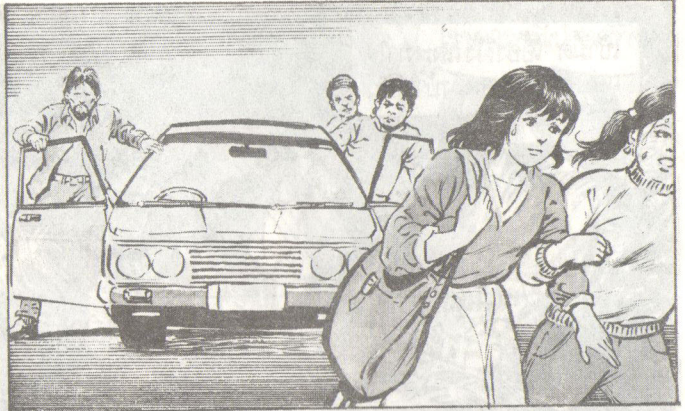

จริงอย่างเธอพูด
เฮ็ง เราต้องลอง
ดูสักครั้ง

เฮ็งมั้งตกลงกับ
สาวว่าจะหน้
ในตอนที่เข้ามิด
วันรุ่งขึ้น

เข้ามืด ต้องฟัง และสาวได้
แอบเปิดประตูหลังบ้านเป็น
ขำมรัว ออกไป

โชคมีได้เข้าข้างเด็กหญิงอย่าง
เอียงฝั่งและสาว อิศรภาพ
และความปลอดภัยของเธอทั้ง
สอง ถูกเขาตามล่าเดินไปอีก

อ๊ะ! จากคน
มาดูขงดี!!

เฮ!

อ๊ะ

โอย!
พาสีสาวเข้า
มาซิ!!
โอย...

โอย! อย่า
ทำหนู...
กลัวแล้ว

อีนี่มันเขี้ยว
ตีนึก, ต้อง
เอาให้หนัก
หน่อย

เอ็งฟังและสาวถูกข่มขืนอย่าง
สะบักสะบอมต่อหน้าเพื่อน...

ทุกคนจำเอาไว้
ถ้าใครคิดหนีอีก
จะถูกล่ามโซ่ เหมือน
ช่องทีวีเก่า และเมื่อ
ตู้ไฟไหม้ พวกแกก็จะ
ถูกเผาจนดำเกรียม-

ในขณะที่
ขยั้งคาอยู่กับ
โซ่... ช่างเป็นภาพ
ที่สะใจดีแท้
ฮะ ฮะ ฮะ ฮ่า!

เอาละ... แกรีบไป
ตามให้ชั้วระคาบไปคิด
แต่งตัวให้ใหม่ใสแจ๋ว
เพื่อรับแขกคืนนี้เลย
ถ้าคิดขอด บอดแปด
เจ็บ!!

เคื่องฟุ้งและสาว
ปวดระบมไปหมด
ได้แต่กินยาแก้ปวด
จวบ...

วันนี้หนึ่ง ขณะ
อยู่ในห้องพัก

ยาแก้ปวด
20กว่าเม็ดนี้
คงทำให้เรา
ตายจากขุม
นรกนี้เสียที

แต่....

เธออย่าทำ
อย่างนี้นะ
เคื่อง...

เราต้อง
มีโอกาส!

เราคงไม่มีโอกาส
หรือสาว เราคง
จะอยู่ที่นี้ไปจนแก่

ไม่...สักวัน
เราต้องมีโอกาส
ออกไป
เสี่ยงเพื่อเรา!

เดือนต่อมภาพของ
เดือนผึ้ง ได้มาเบิกเงิน
จากเจ้าของห้องไป
อีก 1,000 บาท

เมื่อพ่อกลับไปได้สิบกว่าวัน แม่ของเดือนผึ้งได้
เดินทางมาพบ เจ้าของห้อง...

นาย ขอลูกฉัน
กลับไปบ้านเถอะ
นี่กล่าวสารนิพนธ์
เถอะนาย!

ไม่ได้...มันยัง
ติดคาตัวฉัน
อยู่อีกหลาย
พัน!

แล้วมันจะค่อยๆ
หามาให้!!

จน อยู่ถูกแก
เธอรอ จะมีปัญญา
หามาได้

อย่ากได้ลูกแค
คืน ก็เขานินมา
เดี๋ยวนี้เลย!!

โธ...
ลูกแม่!

แม่... ลูกคิดถึง
แม่ทุกคืนเลย
ถ้ามีโอกาสหนูจะ
กลับไปหาแม่นะ
แม่มาเยี่ยมหนูบ้างนะ

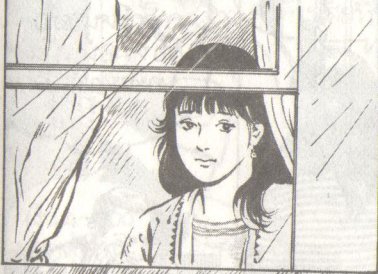

แม่เดินออก
จากห้องด้วย
น้ำตานองหน้า

แม่คงไม่รู้หรอก
ว่ามันหาความเมตตา
ปรานีไม่ได้ใน
สถานที่แห่งนี้

เสียงสายลม เสียงฟ้าครืนๆ
มาแต่ไกล...กลิ่นอายสายฝนโหมมา

...ฝนคงตกแล้วที่ฟากฟ้าไกล
เหนือ เสนวไร่ป่าเขา...

ปานนี้หลายคนที่บ้าน
กำลังตระเตรียมออกสู่งาน
หว่านดำ พันธุ์พืช รอรูปฝนใหม่
ที่มาจาก แม่กำลังผ่าฟันเก็บตุน
ไว้ใช้ในครัวเรือน... เคื่องสี่
คิดถึงสายฝนที่ให้ชีวิต
และความสุขอันมีคุณค่า
แม่จะเหน็ดเหนื่อย
แต่ก็มีอิสระภาพ

เมื่อไหร่หนอจะถึงวันนั้น
วันที่นกน้อย
จะถูกปลดปล่อย
จากโซ่ตรวน

เสียงพั้ง
ใช้ไหม?

หลังจากที่แม่มาที่แห่ง
นี้ได้หนึ่งเดือน คิเมานัง
มีชายคนหนึ่งมาขอขึ้น
ห้องกับเสียงพั้ง...

ชายคนนี้
คล้ายกับคนใน
หมูนํ้าในเตียงกับ
เรา!

เฮ้ย ไอ้หมึก
แค่นี้ไปสั่งเกต-
การณ์หน่อยซี
ไอ้หมอนั้นมัน
มากที่ทางแปลกๆ
อะ!

ฉันชื่อแฉล้ม
ทำงานอยู่ในเมือง
ฉิ่นทราบเรื่องจาก
แม่ของเธอ ตอนฉัน
กลับไปเยี่ยมบ้าน
ฉันเลยมาเยี่ยมเธอ

พี่ช่วย
หนูด้วย!

ฉันกำลังหา
ทางช่วยเหลื
เธออยู่...

แต่จะเปิดเผยยังไม่ได
ตอนนี้ เธอขอไปก่อน...

ฉันจะมาก
อีกเรื่งๆ
นี่แหละ

พี่ต้อง
มาช่วย
หนูจริงๆนะ
หนูจะรอ

ผมจะทำจะตก
หนัก คินนี่พิน่า
จะค้างเลยทีนี่

เงิน 4-500
บาทต่อคืน
พินี่ไม่พอให้
เค้าหอรอก

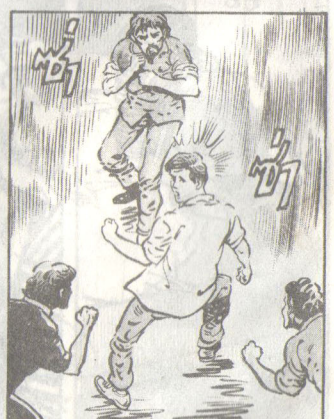
ถ้าพี่กลับไปบ้าน
อีก ฟากบอกรแม่
ด้วยว่า ต้องคิดถึง
หนูคงได้พบแม่
เรียวๆนี่เมื่อพี่มา
ช่วยหนู!

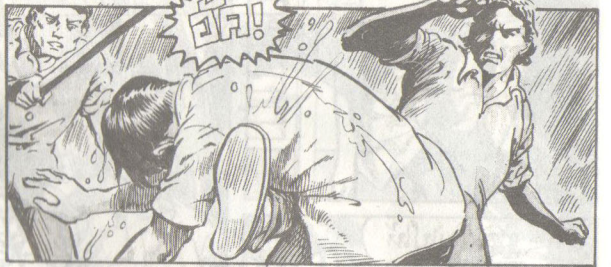
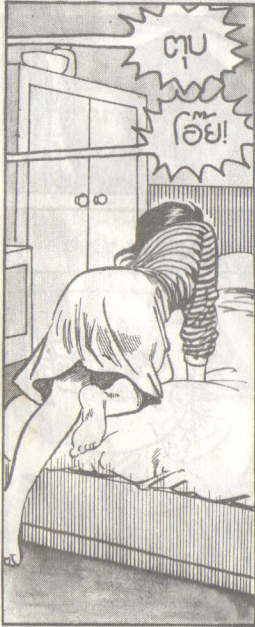

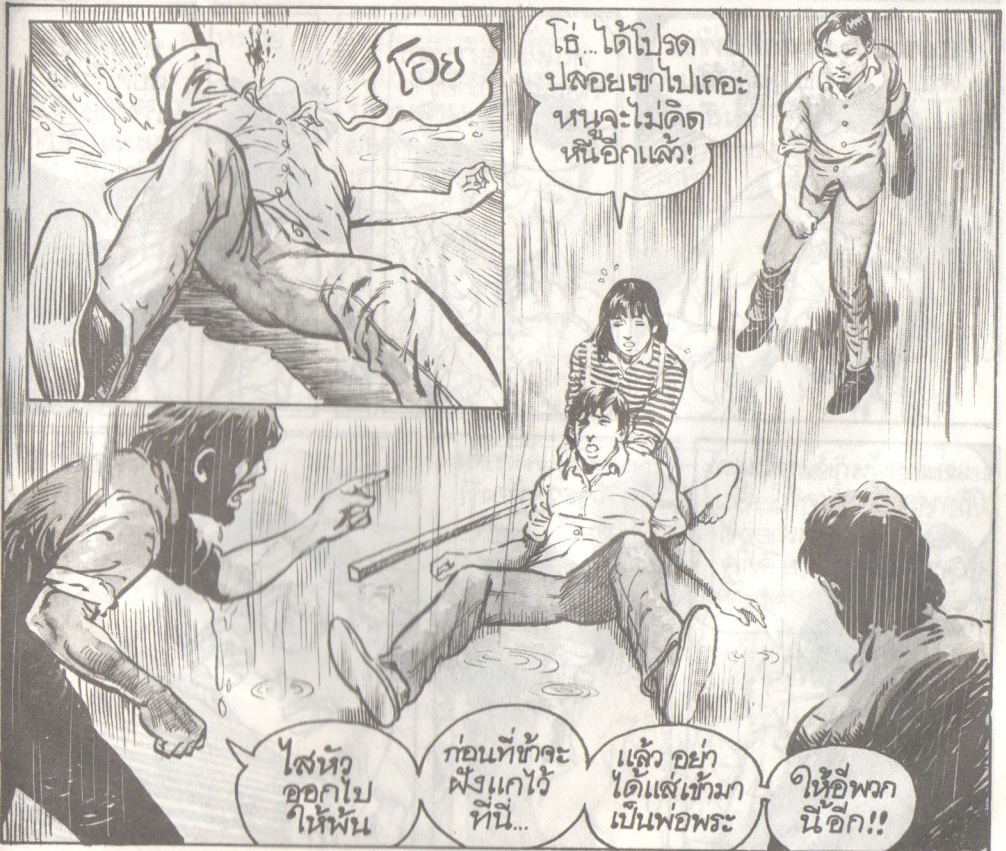
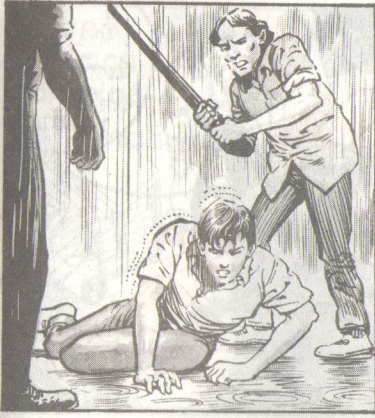
ผมลงเมด
แล้ว!

ต้องรีบไปให้
ถึงที่พักเร็วๆ

บอกตรงๆ ผมไม่เห็นด้วย ถ้าคุณจะไม่ฟังตำราของห้องนี้ เพราะมันอันตราย!

อันตราย!!
ตำรา มีอันตรายด้วยหรือครับหมอ ผมไม่เข้าใจ...

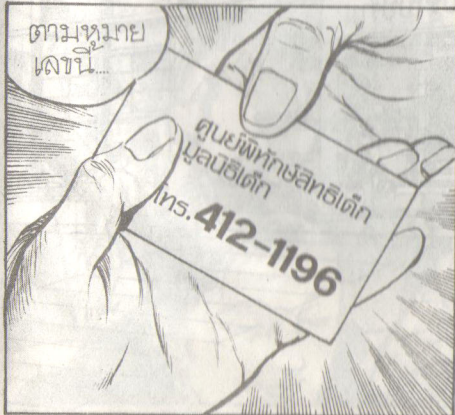
อะ... เอากะ... ผมหมดความมั่นใจ คุณอาจจะผิดหวังนะ...

ผมขอแนะนำให้คุณไปหาตำราของกองปราบปรามสามยอดจะดีกว่า

แต่ก่อนนี้ คุณควรติดต่อไปที่ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก อยู่ในกรุงเทพฯ

ตามหมายเลขนี้...

ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก
มูลนิธิเด็ก
โทร. 412-1196

ขอบคุณครับ!

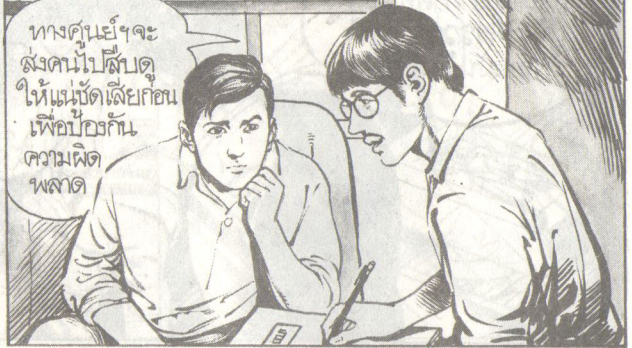
ทางศูนย์จะช่วยเหลือประสานงานกับทางกองปราบให้ครับ!
ขอบคุณ!

หลังจากวันนั้นแนลล์ก็ได้โทรศัพท์
ติดต่อกับศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

และเดินทางมายังศูนย์ฯ ทันที

ทางศูนย์ฯ จะ
ส่งคนไปสืบดู
ให้แน่ชัดเสียก่อน
เพื่อป้องกัน
ความผิด
พลาด

จากนั้นเจ้าหน้าที่ศูนย์ ได้นำแนลล์ไปร้อง
ขอให้ทางกองปราบช่วยเหลือ

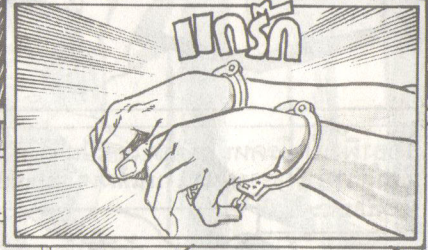
7 ชั่วโมงต่อมา
ตำรวจกองปราบ
6 นายก็มาถึงห้อง
ดังกล่าว....

ครับ พู่กองครับ
ใจเย็นๆ ครับ
เดี๋ยวครับ

เฮีย...
ตำรวจมา

เอาล่ะหยุด อย่า
ขัดตื่น ไปเรียกเด็ก
ออกมาให้หมด!

หา!
ไม่ใช่ท่า
พวกเมื่อนี้
นี่หว่า?

ทุกคนที่อยู่
ในนี้ ขึ้นรถ
ไปโรงพัก

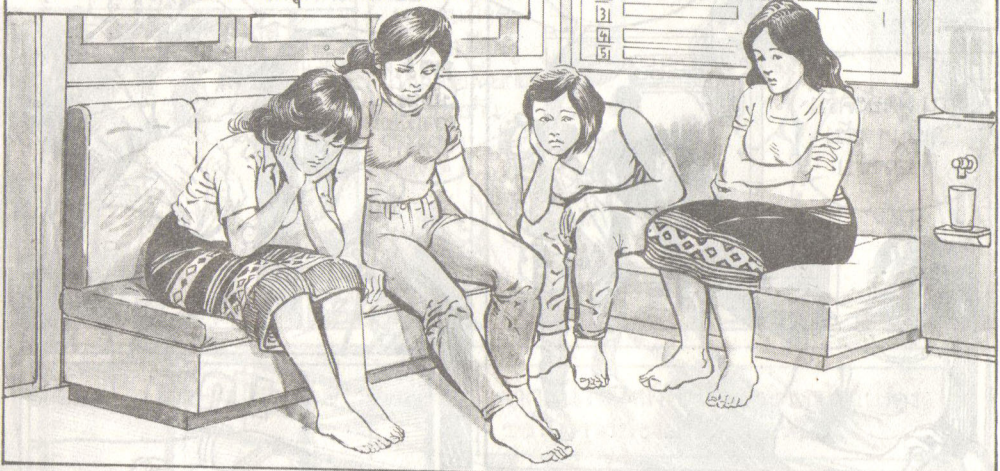
เรา มีอิสรภาพแล้ว
สาว... ดีใจจังเลย

พวกมันที่
ช่องนรก!

หลังจากนั้นศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กรับตัวเด็กหญิงสาว พร้อมกับ เด็กที่มีอายุไม่ถึง 16 ปีอีกสองคน มารับการส่งเคราะห์ เด็กทุกคนเติบโตโรคมจากช่วย

ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

- 1/
- 2/
- 3/
- 4/
- 5/

เคื่องฝิ่งเป็นโรคหนักที่สุด เธอเป็นซีฟิไลด์ ต้องใช้เวลารักษาอยู่นาน แผลล้มหมอนนอนเสียม เธอเป็นประจำ...

ถ้าพี่มีโอกาส กลับไปบ้าน ช่วยไปบอกแม่กับน้องๆ ด้วย อีกไม่นานหนู จะได้กลับไปหาทุกคนแล้ว

ขอบคุณคุณหมอบอกอีกครั้งที่ให้คำแนะนำที่ดีแก่ผม... ทำให้พวกเธอหลุดพ้นจาก...

นรก อเวจี!!

ผมมีโอกาสได้ช่วยคุณก็เพราะคุณพี่พิทักษ์สิทธิเด็กต่างหากละครับ

เครื่องฟุ้งกลับมากอยู่กับแม่ น่องๆ และห้องนา ส่วนพ่อของเธอได้หลบหนีไปจากบ้าน ตั้งแต่รู้ว่าเธอเครื่องฟุ้งถูกช่วยออกมา เพราะกลัวจะถูกตำราวจับ

แม่เจ้า...
หนูจะไม่ยอม
พวกรจากแม่ น่องๆ
และบ้านของเรา
อีกแล้ว
จะแม่!

นี่คือเรื่องราวของเด็กหญิงตัวน้อยๆ ผู้มีความรักด้วยหัวใจที่รักบ้านเกิด แต่ต้องถูกนำมาเป็นเหยื่อของธุรกิจอันตรายในชื่อโลโซเกน เด็กหญิงอย่างเธอซึ่งยังมีอีกมากมายหลายแสนคนที่มีชะตากรรมเดียวกัน แต่ดูเหมือนว่าผู้มั่งคั่งที่เกี่ยวของจะมองข้ามไป โดยคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาของสังคมปัจจุบัน...
แต่.....

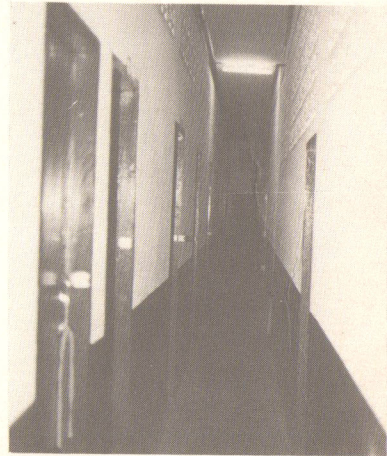
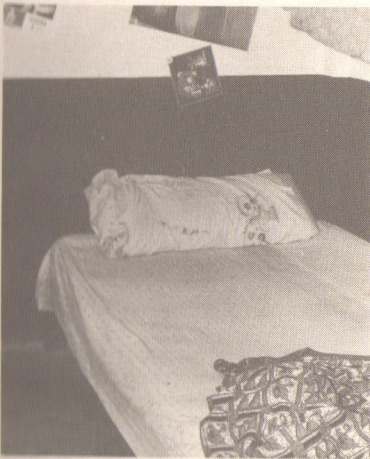

...เรายังหวังว่าสักวันกฎหมายจะดีขึ้นกฎหมายโลโซเกน เด็กจะต้องหลุดไปจากสังคมไทยเมื่อผู้มั่งคั่งที่เกี่ยวของคิดทบทวนแก้ไขปัญหามองอย่างจริงจังจริงๆ

จบ
P. 30

“เอื้องผึ้ง” ถูกพ่อเลี้ยงหลอกเธอและแม่ของเธอจนต้องมาอยู่ในสถานกึ่งประเวณี

ห้องที่เอื้องผึ้งถูกบังคับให้รับแขกตั้งแต่วันแรกที่เธอถูกหลอกมา

เพื่อนบ้านและมารดามาต้อนรับเธอและเพื่อน ๆ

เรื่องราวชีวิตจริงของเด็กหญิงตัวน้อย ๆ ผู้มีความ
กตัญญูและรักบ้านเกิด แต่ต้องถูกนำมาเป็นเหยื่อ
ของการค้าอวัยวะในช่องโศกเถื่อน เช่นเดียวกัน
กับเด็กสาวอีกหลายแสนคน ที่ตกอยู่ในวังวนของ
ธุรกิจอวัยวะในเวทนาในปัจจุบันนี้

